

ger i de forskellige industrier. Regeringen må jo snart kunne komme til en afklaring. Nu er der gået seks år, uden at der er sket noget, så vi venter jo spændt på, at denne afklaring kommer.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Må jeg sige til hr. Martin Glerup, som jeg før sagde til fru Lisbeth Arbøl, at jeg er utrolig tilfreds med, at Danmark gennem sin bistand såvel til Østlandene som til udviklingslandene har et miljøstøtteprojekt og dermed bidrager til, at det globale miljø får det bedre. Men det, jeg savner, er det dér med, at vi også får en fordel af det med hensyn til det danske CO₂-udslip. Vi har implementation, men hvor har vi joint, altså fællesskabet om det, så vi kunne dele det med det pågældende udviklingsland eller det pågældende uland? Det er jo det, vi stadig væk mangler.

Så skal jeg sige til hr. Martin Glerup, at nu får vi jo snart sommerferie, og så kunne det da være, at hr. Martin Glerup skulle bevæge sig uden for sit eget valgområde og besøge nogle virksomheder. Der er i hvert fald mange i mit valgområde, som klager over, at disse grønne afgifter er utrolig konkurrenceforvridende, og at de er ufattelig bureaukratiske. Hele gartnerierhvervet, for nu bare at tage ét erhverv, klager over, at det er på vej til at slå dem ihjel; så den danske industri er altså ikke entydigt begejstret for det.

Og så skal jeg sige til hr. Martin Glerup og fru Anni Svanholt i fællesskab, at det, der er mit problem, er det samme problem, som hr. Peter Hansen-Nord har, nemlig at vi fra de to partiers repræsentanter, da vi indførte CO₂-afgiften – og det får vi også nu med de nye afgifter – fik at vide: Lad endelig Danmark lave nye afgifter, lad endelig Danmark gå foran, så følger de andre efter.

Hr. Martin Glerups svar for et øjeblik siden var: Jamen, jeg tror, de andre bliver nødt til at følge efter. Det var det også for seks år siden. Jeg har ganske vist hørt, at troen kan flytte bjerge, men jeg ville være glad for at se det bevist i virkelighedens verden og ikke bare høre, at hr. Martin Glerup tror, det er således.

Jeg skal sige til fru Anni Svanholt, at spørgsmålet om at lave bindende aftaler for CO₂ i forbindelse med næste del af Klimakonventionen jo afhænger af, på hvilket niveau man vil lave CO₂-reduktionen. Hvis man vil op på en CO₂-reduktion på 50 pct. inden år 2030, så står

vi af saglige grunde af, for det tror vi ikke sagligt kan nås.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Socialdemokratiet er af den opfattelse, at vi både skal feje for egen dør og desuden skal hjælpe i Østeuropa og den tredje verden. Det er den kombination, som er mest gavnlige for miljøet og dermed for vores fælles klima.

Så omkring problematikken om det danske erhvervsliv, der er så forfærdelig hårdt ramt: Ja, jeg må sige, at da vi indførte CO₂-afgiften i sin tid, blev det proklameret, at dansk erhvervsliv ville gå rabundus, gå nedenom og hjem; men jeg synes, at det kan knibe med at se pessimismen i erhvervsfolkernes ansigter. De har jo stort set aldrig haft det bedre, end de har det for øjeblikket, på trods af CO₂-afgifter, på trods af det ene og det andet. Det er da herligt at kunne gratulere dansk erhvervsliv med, at man kan klare det, at selv om man får nogle miljørigtige afgifter, så kan man leve op til det og alligevel – og måske netop derfor – klare sig vældig godt i konkurrencen.

Omkring garanterhvervet var det min opfattelse – men jeg kan have taget fejl – at vækstlysproblematikken var blevet løst.

Og jeg kan ikke dy mig for sige, når vi får de store General Motors-fabrikker bragt ind i billedet: Hvorfor skal man købe elbiler hos General Motors, hvis man kan gøre det hos fabrikken i Hadsund? Det er bare et spørgsmål til fru Eva Møller.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Det må man da sige var klar tale fra fru Eva Møller. De Konservative siger, at man ikke vil leve op til en 50 pct. CO₂-reduktion i 2030. Det vil altså sige, at De Konservative ikke tager klimaændringerne særlig alvorligt, for det er jo faktisk et minimum, vi skal i gang med, for at vi ikke skal se kommende miljø- og naturkatastrofer.

Det, det handler om, er måske ikke os, der står her, men det handler jo om vores efterkommere, og vi er i hvert fald stærkt optaget af – og synes også, vi har en forpligtelse til – at træffe nogle langsigtede beslutninger; men det er De Konservative åbenbart ikke optaget af. Det er en klar melding, at man siger det i dag. Vi er i SF helt grundlæggende uenige. Vi mener, at det er vigtigt, at Danmark bruger klar tale og får en national målsætning.